

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2025 m. gegužės 27 d. Nr. 21RE3-107 (AG3-74/26-2025)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Danutės Kulikauskienės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja), Vaidos Jokubauskaitės ir Ramintos Ramanauskienės, sekretoriaujant Ingridai Mačiulienei, dalyvaujant pareiškėjui „Asmuo X“, atsakovės Užimtumo tarnybos Užimtumo tarnybai prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos atstovei R. T.,

Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotolinio ryšio priemonėmis išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo „Asmuo X“ skundą atsakovei Užimtumo tarnybai prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos dėl sprendimų panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas „Asmuo X“ (toliau – ir pareiškėjas) 2025 m. balandžio 24 d. Lietuvos administracinių ginčų komisijai (toliau – ir LAGK) pateikė skundą „Dėl Užimtumo tarnybos 2025-03-24 Sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl paramos verslui kurti paraiškos tikslinimo ir siūlymo dėl darbo priemonių išbraukimo ir finansavimo poreikio sumažinimo paraiškos sąmatoje“ ir 2025-04-03 Sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl paramos verslui kurti paraiškos atmetimo“ (toliau – ir skundas), kuriuo prašo panaikinti Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – atsakovė arba Užimtumo tarnyba) 2025 m. kovo 24 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl paramos verslui kurti paraiškos tikslinimo ir siūlymo dėl darbo priemonių išbraukimo ir finansavimo poreikio sumažinimo paraiškos sąmatoje“ ir 2025 m. balandžio 3 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl paramos verslui kurti paraiškos atmetimo“. Taip pat skundu pareiškėjas prašo įpareigoti Užimtumo tarnybą iš naujo įvertinti jo 2025 m. vasario 6 d. paraišką Nr. (duomenys neskelbtini) dėl paramos verslui kurti.

Pareiškėjas 2025 m. vasario 6 d. jis Užimtumo tarnybai pateikė paraišką (reg. Nr. (duomenys neskelbtini)) dėl paramos verslui kurti (toliau – ir Paraiška). Paraiškoje buvo numatyta steigti individualią darbo vietą, vykdant informacinių ir ryšių technologijų konsultanto veiklą (251106). Planuojama veikla orientuota į konsultacinių paslaugų teikimą žemės ūkio bendrovėms, apimant skaitmeninės transformacijos procesų įgyvendinimą per individualizuotą elektroninės prekybos platformų, sandėlio ir finansų apskaitos sistemų kūrimą bei diegimą, taip pat duomenų analizės paslaugų teikimą.

Nurodo, kad Užimtumo tarnyba 2025 m. kovo 24 d. sprendimu Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Sprendimas dėl tikslinimo) pasiūlė patikslinti Paraišką, eliminuojant tam tikras darbo priemones ir atitinkamai mažinant finansavimo poreikį. Pareiškėjas pateikė patikslintą paraišką, tačiau patikslinta medžiaga nebuvo įvertinta, o pakartotinai pateikta medžiaga liko nenagrinėta dėl pareiškėjo atsisakymo pašalinti tam tikras darbo priemones, kurios, Užimtumo tarnybos specialisto

nuomone, nėra būtinos veiklos vykdymui. Pareiškėjui atsisakius pašalinti bent vieną iš prašomų darbo priemonių, visa paraiška 2025 m. balandžio 3 d. sprendimu Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Sprendimas dėl atmetimo) buvo atmesta ir toliau nesvarstyta. Pareiškėjas, nesutikdamas su atsakovės Sprendimu dėl tikslinimo ir Sprendimu dėl atmetimo (toliau kartu – ir Sprendimai), teigia, kad visos darbo priemonės yra būtinos kokybiškų paslaugų teikimui, o subjektyvus atsakovės darbuotojų vertinimas negali būti pagrindas atmesti Paraišką, ypač neįsigilinus į visą planuojamos veiklos koncepciją, kuri buvo nurodyta.

Skunde pareiškėjas pasisako dėl priemonių reikalingų verslui kurti ir atitinkamų atsakovės reikalavimų, kuriuos laiko neproporcingais.

Teigia, kad reikalavimas atsisakyti bent vienos prašomos darbo priemonės ir Paraiškos atmetimas yra nesuderinamas su paramos tikslu – sukurti realias ir gyvybingas darbo vietas. Parama turėtų būti orientuota į veiklos esmę ir potencialą, o ne į formalų atitikimą siauriems sąmatos reikalavimams. Toks požiūris riboja galimybes kurti inovatyvius ir konkurencingus verslus.

Pareiškėjas skunde tvirtina, kad mobiliojo ryšio telefonas yra būtinas operatyviam ryšiui su klientais, konsultacijoms nuotoliniu būdu, bendravimui su tiekėjais, interneto prieigai mobilumo sąlygomis, navigacijai ir darbo koordinavimui, multifunkcinis spausdintuvas reikalingas dokumentų valdymui, sutarčių, sąskaitų faktūrų, mokymo medžiagos spausdinimui, ypač dirbant su žemės ūkio sektoriumi, kuriame dalis klientų gali teikti pirmenybę popieriniams dokumentams, taip pat dokumentų skenavimui ir archyvavimui, fotoaparatas reikalingas vizualinio turinio kūrimui (produktų fotografavimas) elektroninei prekybai, techninės dokumentacijos fiksavimui (įrangos būklė, gedimai) ir efektyviai komunikacijai su klientais, fotovoltinė saulės elektrinė su kaupikliu reikalinga užtikrinti energijos nepriklausomumą ir duomenų saugumą, nepertraukiamą elektroninės prekybos platformos veikimą, autonominį darbą atokiose vietovėse ir mažesnes veiklos sąnaudas ilguoju laikotarpiu.

Pareiškėjo teigimu, Sprendimai buvo priimti skubotai, objektyviai neįvertinus pateiktų argumentų ir paaiškinimų, atsakovė juose nepateikė išsamių argumentų, kodėl nurodytos darbo priemonės konkrečiu atveju nėra būtinos.

Apibendrinamas pareiškėjas akcentuoja, kad jis turi reikiamą patirtį ir kvalifikaciją vykdyti planuojamą veiklą – yra vadybos mokslų daktaras, baigęs jaunojo ūkininko kursus ir keliolika metų dirbęs su žemės ūkiu susijusiuose versluose, yra dalyvavęs keliuose elektroninių parduotuvių kūrimo procesuose kaip konsultantas, todėl turi praktinių žinių apie žemės ūkio produkcijos realizavimo galimybes elektroninėje erdvėje. Pareiškėjo įsitikinimu, šios kompetencijos patvirtina jo gebėjimus efektyviai naudoti prašomas darbo priemones ir sėkmingai vykdyti planuojamą veiklą.

Atsakovė atsiliepiamu nesutinka su pareiškėjo skundu ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsakovė tvirtina, kad sprendžiant dėl pareiškėjo Paraiškos ir priimant skundžiamus Sprendimus, buvo nuosekliai įgyvendinti visi šių klausimų sprendimui aktualūs Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo (toliau – ir Užimtumo įstatymas), Užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo sąlygų ir tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2017 m. birželio 30 d. įsakymu Nr. A1-348 „Dėl Užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo sąlygų ir tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau – ir Užimtumo rėmimo aprašas) 53, 59, 60 punktų, Aktyvios darbo rinkos politikos priemonių taikymo tvarkos aprašo, patvirtinto Užimtumo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus 2022 m. liepos 4 d. įsakymu Nr. V-197 „Dėl aktyvios darbo rinkos politikos priemonių taikymo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau – Priemonių taikymo aprašas) 196 punkto ir kt. – reikalavimai.

Nurodo, kad vadovaujantis Priemonių taikymo aprašo 201 punktu, paramos verslui kurti (toliau – PVK) paraiškos atitiktis Užimtumo rėmimo priemonių aprašo reikalavimams nustatoma PVK paraiškos pateikimo dienai, todėl Užimtumo tarnybos Priemonių organizavimo departamento Priemonių organizavimo 1-asis skyrius (toliau – ir POS), atlikęs Paraiškos vertinimo procedūras ir nustatęs Paraiškos neatitiktį vertinant nekritinius Priemonių taikymo prašo 41 priede numatytus atitikties vertinimo kriterijus, kad kai kurios Paraiškoje numatytos įsigyti darbo priemonės nebūtinos tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti, įpareigojo pareiškėją pašalinti nustatytus trūkumus, pasiūlant pašalinti iš Paraiškos darbo priemones – mobilaus ryšio telefoną,

multifunkcinį spausdintuvą, fotoaparata, fotovoltinę saulės elektrinę su kaupikliu ir atitinkamai sumažinti finansavimo poreikį. Pareiškėjui nepatikslinus Paraiškos, taip pat nesutikus su pasiūlymu išbraukti kai kurias darbo priemones, POS vedėjo Sprendimu dėl atmetimo Paraiška buvo atmesta ir toliau nenagrinėjama.

Užimtumo tarnyba dėl skunde nurodytos kritikos reikalavimui iš Paraiškos pašalinti tam tikras darbo priemones pažymi, kad pagal Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 3 dalį parama verslui kurti teikiama mokant subsidiją darbo priemonėms, būtinoms tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti. Pabrėžia, kad Priemonių taikymo aprašo 199.1 papunktyje nurodyta, jog PVK paraiškos sąmatoje nurodytos išlaidos privalo būti: 199.1. skirtos darbo vietai (-oms) įsteigti ar su steigiamos (-ų) darbo vietos (-ų) tiesioginių darbo funkcijų atlikimu susijusioms darbo priemonėms įsigyti. Darbo priemonės – tai darbo procese naudojamos transporto priemonės ir darbo įrenginiai (aparatai, prietaisai, įrankiai, įtaisai ar kiti reikmenys), būtini tiesioginių funkcijų steigiamoje darbo vietoje atlikimui užtikrinti <...> (Priemonių taikymo aprašo 3.7 papunktis). Atsakovės teigimu, šios nuostatos aiškiai ir nedviprasmiškai reglamentuoja, kad parama verslui kurti gali būti teikiama tik darbo priemonėms, būtinoms tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti. Pareiškėjas pasirinko steigti Informacinių ir ryšių technologijų konsultanto darbo vietą, nurodė Lietuvos profesijų klasifikatoriaus (toliau – ir LPK) kodą – 251106.

Atsiliepime akcentuojama, kad pagal teisės aktus reikalaujama, jog būtų laikomasi išlaidų darbo vietai steigti tinkamumo, t. y., ginčo atveju, šios išlaidos turi būti būtinos tiesioginėms pareiškėjo darbo funkcijoms atlikti steigiant Informacinių ir ryšių technologijų konsultanto darbo vietą, kitaip tariant, susijusios tiesiogiai, kaip to aiškiai ir nedviprasmiškai reikalauja PVK paraiškų nagrinėjimą reglamentuojantys teisės aktai. LPK nurodyta, kad Informacinių ir ryšių technologijų konsultantas (kodas 251106) optimizuoja esamų priemonių ir sistemų naudojimą, teikia rekomendacijas dėl verslo projekto ar technologinio sprendimo būdo plėtojimo ir įgyvendinimo, padeda nustatyti projekto apibrėžtis, vertina informacinių ir ryšių technologijų sprendimo būdus, organizuoja įmonės informacinių technologijų sistemos planavimą ir projektavimą, diegimą ir priežiūrą, kompiuterizuoja įmonės veiklą, modifikuoja ir pritaiko verslo apskaitos ir valdymo sistemas. Pagrindinės tokio konsultanto užduotys: pasirenka tinkamus sprendimo būdus informacinių ir ryšių technologijų srityje, atsižvelgia į galimą riziką, naudą ir bendrą poveikį, planuoja, organizuoja, kontroliuoja ir dokumentuoja procedūras bei išteklius, siekia konkrečių tikslų ir uždavinių, susijusių su informacinių ir ryšių technologijų sistemomis, paslaugomis ar produktais, įvertina programinės įrangos produktą ar sistemas, nustato funkcinius ir nefunkcinius reikalavimus, apribojimus ir galimus naudojimo atvejų rinkinius, iliustruojančius programinės įrangos ir jos naudotojų sąveiką, specifikacijas, planuoja, įgyvendina ir stebi sistemos keitimą ir modernizavimą, išsaugo ankstesnes sistemos versijas, renka naujausią informaciją apie esamus informacinių sistemų programinės ir techninės įrangos sprendimus, tinklo komponentus.

Atsižvelgiant į LPK pateiktą aprašymą, padaryta išvada, kad Paraiškoje nurodytos darbo priemonės – mobilus ryšio telefonas, multifunkcinis spausdintuvas, fotoaparatas, fotovoltinė saulės elektrinė su kaupikliu – nėra būtinos ir tiesiogiai susijusios su informacinių ir ryšių technologijų konsultanto darbo vietoje atliekamomis darbo funkcijomis. Užimtumo tarnyba atkreipia dėmesį, kad pareiškėjas steigiamoje informacinių ir ryšių technologijų konsultanto darbo vietoje planavo vykdyti visai ne tokias darbo funkcijas, kaip nurodyta LPK, t. y. planavo tiesiogiai bendrauti su ūkininkais, išsiaiškinti jų veiklos specifiką, problemas ir lūkesčius, susijusius su skaitmeninių technologijų diegimu, kurti ir konfigūruoti internetines parduotuves, integruoti mokėjimo sistemas, apmokėti ūkininkus naudotis platforma, dalyvauti pardavimų procese, pristatyti įmonės paslaugas potencialiems klientams, rinkti rinkos informaciją ir prisidėti prie rinkodaros kampanijų ir t. t. Nepaisant to, akcentuojama, kad darbo priemonės, kurioms mokama subsidija, privalo būti būtinos tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti, įvertinus ne pareiškėjo numatomą veiklą bendrąja prasme, o steigiamos darbo vietos profesiją, kaip nurodyta LPK.

Dėl pareiškėjo numatomos vykdyti „daugialypės“ veiklos atsiliepime atkreipiamas dėmesys, kad Užimtumo rėmimo aprašo 49 punkto nuostata „Viena darbo vieta negali būti steigiama ar pritaikoma skirtingų profesijų atstovams“, patvirtina, kad įsteigtoje darbo vietoje kelių profesijų

darbo funkcijos negali būti vykdomos. Kartu pažymima, kad Užimtumo tarnyba nedraudžia pareiškėjui Paraiškoje nurodytą juridinio asmens veiklą (Kita informacinių paslaugų veikla EVRK 63.92.00) ir skunde bei Paraiškoje akcentuojamą konsultanto paslaugos žemės ūkio sektoriui veiklą visa apimtimi vykdyti taip, kaip nori pareiškėjas, tačiau juridinio asmens veikla ir darbo vietos steigimas yra du skirtingi dalykai. Pabrėžiama, kad veiklos vykdymas bendrąja prasme yra daug platesnis ir apima ne tik darbo vietos įsteigimą, bet daug kitų etapų ir ištisą procesą – juridinio asmens veiklos administravimą, veiklos vystymą, plėtojimą, veiklos organizavimą ir t. t., o darbo vietos steigimas veikloje, tik viena iš sudedamųjų dalių. Užimtumo tarnyba kaip biudžetinė įstaiga, vykdanči teisės aktais jai pavestas viešojo administravimo funkcijas, privalo vadovautis viešosios teisės principu „draudžiama viskas, kas nėra tiesiogiai leidžiama įstatymu“ ir neturi teisės plečiamai aiškinti Užimtumo įstatymo nuostatų dėl paramos darbo vietoms steigti reikalavimo – „būtinoms tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti“, kur aiškiai ir nedviprasmiškai nustatyta, kad subsidija gali būti mokama tik toms darbo priemonėms, kurios būtinos tiesioginėms darbo funkcijoms. Tai, kad tam tikrais atvejais PVK paraiškų teikėjų pasirinktos darbo priemonės negali būti finansuojamos, Užimtumo tarnyba grindžia ir teismų praktika bei nurodo, kad ginčo kontekste aktuali Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2023 m. sausio 11 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-553-624/2023 bei Regionų apygardos administracinio sprendimai administracinėse bylose Nr. eI2-726-362/2021, Nr. eI2-650-644/2022, Nr. eI3-4289-816/2021, Nr. I3-2545-484/2024.

Dėl skundžiamo Sprendimo dėl atmetimo atsiliepime pažymima, kad pareiškėjas, teikdamas Paraiškos patikslinimą aiškiai nurodė, jog „Projekto apimties ir būtinų darbo priemonių nekeičiu, nes visos išvardintos priemonės yra būtinos tinkamai atlikti užsibrėžtos profesijos užduotis“, todėl POS nustatė neatitikimą Priemonių taikymo aprašo 41 priedo 1.1 papunktyje nurodytam kritiniam vertinimo kriterijui. Kartu pabrėžiama, kad pareiškėjas taip pat tinkamai neįvykdė Sprendime dėl tikslinimo iškelto reikalavimo pateikti patikslintus 3 skirtingų tiekėjų komercinius pasiūlymus pagal kiekvieną darbo priemonę. Pareiškėjas pateikė tiekėjų pasiūlymus, tačiau pateikti pasiūlymai nėra tinkami, nes jie neatitinka Paraiškoje nurodytų darbo priemonių techninių parametrų.

Pareiškėjo pateiktas dar vienas tikslinimas buvo gautas pavėluotai 2025 m. balandžio 1 d. G(19.1)-18552, todėl ir nebuvo nagrinėjamas. Teigia, kad pareiškėjas turi teisę turėti bet kokią požiūrį ir nuomonę dėl PVK priemonės sąlygų ir reglamentavimo, tačiau jo požiūris nesuteikia teisinio pagrindo Užimtumo tarnybai nagrinėti PVK paraiškos pagal pareiškėjo asmeninį požiūrį. Paaiškina, kad Sprendimai pareiškėjo atžvilgiu buvo priimti ne skubotai, o atidžiai išnagrinėjus pateiktą Paraišką ir jos priedus, o vien tai, kad Paraiška nebuvo patenkinta, nereiškia, kad Užimtumo tarnyba Paraišką išnagrinėjo neskaidriai, nekreipdamas ir neatsakingai. Akcentuoja, kad Užimtumo tarnyba vertina ne planuojamos veiklos koncepciją, o PVK paraišką pagal PVK priemonę reglamentuojančius teisės aktus.

Apibendrinama atsakovė pažymi, kad PVK paraiškų rėmimas yra konkursas, todėl PVK reglamentuojantys teisės aktai visiems PVK paraiškų teikėjams turi būti taikomi vienodai, o pareiškėjo Paraiškos vertinimas, taip, kaip jis supranta, pagal jo įsivaizduojamą teisės aktų taikymo metodiką, paneigtų PVK konkurso nustatytas taisykles ir nebūtų sąžiningas kitų PVK paraiškos teikėjų atžvilgiu.

Skundas tenkintinas.

Ginčas šioje administracinėje byloje kilo dėl Užimtumo tarnybos Sprendimų, kuriais buvo atmesta pareiškėjo paraiška dėl paramos darbo vietai kurti, teisėtumo.

Byloje esantys rašytiniai įrodymai patvirtina, kad pareiškėjas 2025 m. vasario 6 d. atsakovei pateikė Paraišką subsidijai gauti. Paraiškoje buvo numatyta steigti individualią darbo vietą, vykdanč informacinių ir ryšių technologijų konsultanto veiklą (251106).

Užimtumo tarnyba, atlikusi Paraiškos ir jos priedų vertinimą, 2025 m. kovo 24 d. pateikė pareiškėjui Sprendimą dėl tikslinimo, kuriuo pareiškėją įpareigojo per 5 darbo dienas pašalinti Paraiškos trūkumus (pateikti patikslintus komercinius pasiūlymus bei pašalinti iš Paraiškos darbo priemonės – mobilaus ryšio telefoną, multifunkcinį spausdintuvą, fotoaparata, fotovoltinę saulės elektrinę su kaupikliu – nebūtinai tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti).

2025 m. kovo 31 d. pareiškėjas Paraišką patikslino, t. y. pateikė naujus tiekėjų komercinius pasiūlymus bei pranešė, kad nesutinka iš Paraiškos pašalinti Sprendime dėl tikslinimo nurodytas darbo priemones. 2025 m. balandžio 1 d. pareiškėjas pateikė dar vieną Paraiškos patikslinimą, kuriame paaiškino, kodėl Paraiškoje nurodytos darbo priemonės yra reikalingos.

Įvertinusi patikslintą Paraišką Užimtumo tarnyba priėmė Sprendimą dėl atmetimo.

Pareiškėjas su Sprendimais nesutinka, nes mano, kad atsakovės reikalavimai atsisakyti Paraiškoje nurodytų darbo priemonių yra neproporcingi ir nesuderinami su paramos tikslu – sukurti realias ir gyvybingas darbo vietas. Teigia, kad parama turėtų būti orientuota į veiklos esmę ir potencialą, o ne į formalų atitikimą siauriems sąmatos reikalavimams, ir laikosi nuomonės, kad toks atsakovės požiūris riboja galimybes kurti inovatyvius ir konkurencingus verslus. Užimtumo tarnyba laikosi pozicijos, kad Paraiška neatitiko teisės aktų reikalavimų, todėl Sprendimai yra pagrįsti ir teisėti.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Priemonių taikymo aprašas. Atsakovė pagal vykdomų funkcijų apimtį ir turinį bei jai suteiktus įgaliojimus veikia kaip viešojo administravimo subjektas, todėl sprendžiant dėl jos veiksmų teisėtumo aktualios Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI)

Užimtumo rėmimo aprašo 53 punkte nurodyta, kad „Asmuo, siekiantis gauti paramą verslui kurti (toliau – PVK paraiškos teikėjas), per 30 dienų nuo informacijos apie paramos verslui kurti paraiškų (toliau – PVK paraiška) atranką paskelbimo Užimtumo tarnybos interneto svetainėje dienos per Elektroninius valdžios vartus pateikia Užimtumo tarnybos direktoriaus nustatytos formos PVK paraišką ir šių dokumentų kopijas: 53.1. dokumentų, pagrindžiančių lėšų darbo vietoms steigti poreikį (patalpų, valdomų turto valdymo teise, remonto darbų, darbo vietos įrengimo projektų ir jų sąmatų, steigiamai darbo vietai reikalingų darbo priemonių poreikio pagrindimo pagal darbo pobūdį (technologinio darbo proceso aprašymo ir kt.), steigiamoje darbo vietoje numatytų vykdyti pareigų aprašymo; 53.2. ne mažiau kaip 3 tiekėjų pasiūlymų dėl planuojamų įsigyti darbo priemonių <...>“. Tokios pačios nuostatos numatytos ir Priemonių taikymo aprašo 196 punkte.

Užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo organizavimo ir finansavimo pagrindai bei esminės sąlygos nustatytos Užimtumo įstatyme. Šio įstatymo 44 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad parama verslui kurti teikiama mokant subsidiją darbo priemonėms, būtinoms tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti.

Užimtumo rėmimo aprašo 59 punkte nustatyta, kad „Užimtumo tarnyba Užimtumo tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka ir terminais įvertinusi PVK paraiškas: 59.1. jas atmeta, jei PVK paraiškos teikėjas neatitinka Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 3 (išskyrus Aprašo 59.3 papunktyje nurodytą atvejį) ir 4 dalyse, 47 straipsnio 1 ir 2 dalyse, Aprašo 49 punkte nustatytų reikalavimų ir Aprašo 48 bei 50 punktuose nustatytų sąlygų. 59.2. elektroniniu paštu kreipiasi į PVK paraiškos teikėją dėl PVK paraiškos trūkumų pašalinimo, jei PVK paraiška ir jos priedai neatitinka Aprašo reikalavimų pagal Užimtumo tarnybos direktoriaus nustatytą PVK paraiškų atitikties Apraše numatytiems reikalavimams vertinimo formą arba jei PVK paraiškoje jos teikėjo nurodyta lėšų planuojamoms įsigyti darbo priemonėms suma viršija PVK paraiškos teikėjo pateiktuose ne mažiau kaip 3 tiekėjų pasiūlymuose nurodytų sumų vidurkį; 59.3. elektroniniu paštu kreipiasi į PVK paraiškos teikėją, siūlydama išbraukti iš PVK paraiškos darbo priemones, nebūtinai tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti, ir atitinkamai sumažinti finansavimo poreikį, nurodytą darbo vietos įrengimo projekto sąmatoje, jei Užimtumo tarnyba nustato, kad kai kurios PVK paraiškoje numatytos įsigyti darbo priemonės nebūtinai tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti“.

Užimtumo rėmimo aprašo 60 punkte nurodyta, kad jei „<...> PVK paraiškos teikėjas per Užimtumo tarnybos nurodytą terminą nepašalina nustatytų paraiškos trūkumų ir (ar) jei <...> PVK paraiškos teikėjas nesutinka su Aprašo 59.3 papunktyje nurodytu Užimtumo tarnybos siūlymu, paraiška atmetama ir toliau nenagrinėjama“.

Dėl Sprendimo dėl tikslinimo.

Iš skundžiamo Sprendimo dėl tikslinimo matyti, kad atsakovė vertino, jog Paraiškoje nurodytos darbo priemonės (kurioms įsigyti pareiškėjas siekė gauti subsidiją) nėra būtinos

tiesioginėms informacinių ir ryšių technologijų konsultanto funkcijoms atlikti. Šią išvadą atsakovė padarė vertindama ne Paraiškoje pateiktą planuojamos steigti darbo vietos funkcijų aprašymą, o LPK klasifikatoriuje pateiktą informacinių ir ryšių technologijų konsultanto (251106) profesijos apibrėžimą. Ir Sprendime dėl tikslinimo, ir atsiliepime Užimtumo tarnyba akcentuoja, kad subsidijuotinų priemonių atitikimą būtinumo kriterijui vertina pagal LPK pateiktus profesijų aprašymus, tačiau nenurodo, kodėl neatsižvelgia į Paraiškoje nurodytą darbo vietos funkcijų aprašymą.

Atsiliepime atsakovė teigia, kad darbo priemonės, kurioms mokama subsidija, privalo būti būtinos tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti, įvertinus ne pareiškėjo veiklą bendrąja prasme, o steigiamos darbo vietos profesiją, kaip nurodyta LPK, bei nurodo, kad tai, kad pareiškėjas pats praplečia LPK nurodytas informacinių ir ryšių technologijų konsultanto darbo funkcijas kitomis funkcijomis, norėdamas tuo pačiu metu atlikti ne tik informacinių ir ryšių technologijų konsultanto darbinės funkcijas, nesudaro pagrindo teigti, kad pareiškėjo skundas pagrįstas. Šių teiginių teisinio pagrindo atsakovė nepateikia ir neaišku, kodėl pareiškėjas neturi teisės „praplėsti“ LPK nurodytų profesijos ribų, o atsakovė konkrečios profesijos darbo funkcijas susiaurina iki LPK pateikto aprašymo. Atsakovės pateikti Regionų administracinio teismo sprendimai nesaisto Komisijos, nes vienodą administracinių teismų praktiką aiškinant ir taikant įstatymus ir kitus teisės aktus formuoja LVAT, o atsakovės nurodyta LVAT nutartis ginčo kontekste neaktuali, nes joje pasisakyta dėl aplinkybių, kurios nėra tapačios šiai bylai.

PVK paraiškų teikimą ir vertinimą reglamentuojančiuose teisės aktuose nėra įsakmiai nurodyta, kad sprendžiant dėl darbo priemonių reikalingumo (būtinumo) tiesioginėms planuojamos steigti darbo vietos tiesioginėms darbo funkcijoms atlikti šių darbo funkcijų apimtis vertintina tik pagal LPK pateiktas profesijų sąvokas. Paraiškos verslui kurti formos (Priemonių taikymo aprašo priedas Nr. 39) 8 punkte yra reikalaujama nurodyti steigiamos darbo vietos pavadinimas, kodą pagal LPK ir darbo funkcijas. Lingvistiškai analizuojant šį minimos formos reikalavimą akivaizdu, kad darbo vietos pavadinimas ir kodas turi būti pasirinkti iš LPK, tačiau PVK paraiškos teikėjas nėra saistomas LPK pateiktų sampratų apibrėždamas darbo funkcijas.

Nors Sprendime dėl tikslinimo Užimtumo tarnyba nurodė, kad „darbo priemonės, kurioms mokama subsidija, privalo būti būtinos tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti, įvertinus steigiamos darbo vietos profesiją, kaip nurodyta Lietuvos profesijų klasifikatoriuje“, šio teiginio atsakovė nepagrindė nuoroda į konkrečią teisės normą. Sprendime dėl tikslinimo atsakovė taip pat be jokio teisinio pagrindo, remdamasi tik savo pačios padaryta išvada apie tiesiogiai su LPK nurodytomis informacinių ir ryšių technologijų konsultanto darbo funkcijomis nesusijusias ir perteklines priemones, pasiūlė pareiškėjui „pateikti naują technologinį darbo proceso aprašymą“, taip suteikdama pareiškėjui lūkestį, kad steigiamos darbo vietos funkcijas pareiškėjas gali apibrėžti pats.

Minėta, jog atsakovė pagal vykdomų funkcijų apimtį bei paskirtį, veiklos pobūdį, turimus įgaliojimus priskirtina viešojo administravimo subjektams, todėl savo veikloje privalo vadovautis ir VAĮ nuostatomis. VAĮ 3 straipsnio 4 dalyje įtvirtintas įstatymo viršenybės principas reikalauja, kad administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais. Vadovaujantis VAĮ 3 straipsnio 5 dalyje įtvirtintu išsamumo principu, viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį. VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 – 6 punktuose nustatyta, kad administraciniame sprendime turi būti nurodyta administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; administracinio sprendimo motyvai. Paminėtos VAĮ nuostatos reiškia, jog individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis.

Komisija sprendžia, kad atsakovė Sprendime dėl tikslinimo savo išvados apie Paraiškoje nurodytą darbo priemonių atitikimą kritiniam Paraiškos vertinimo kriterijui, apibrėžtam Priemonių taikymo aprašo 41 priedo 1.1 papunktyje, tinkamai nepagrindė, t. y., nenurodė šio administracinio sprendimo teisinio pagrindo, motyvas vertinti darbo funkcijas pagal LPK pateiktą atitinkamos profesijos sąvoką ginčui aktualių teisės aktų kontekste yra nepakankamas. Sprendimas dėl tikslinimo

naikintinas, nes neatitinka VAI 10 straipsnio 5 dalies 5 – 6 punktuose įtvirtintų reikalavimų administracinio sprendimo turiniui.

Skunde pareiškėjas nurodo, kad nesutinka, kad iš Paraiškos būtų pašalintos ginčo darbo priemonės, o atsakovė akcentuoja, kad buvo nepateikti tinkami komerciniai pasiūlymai, tačiau dėl šių argumentų Komisija plačiau nepasisakys, nes aukščiau įvardinti Sprendimo dėl tikslinimo trūkumai sudaro savarankišką pagrindą šį administracinį sprendimą naikinti.

Dėl Sprendimo dėl atmetimo.

Byloje nustatyta, kad Užimtumo tarnyba Paraišką atmetė konstatavusi, kad pareiškėjas neįvykdė Sprendime dėl tikslinimo pateiktų reikalavimų. Sprendimą dėl atmetimo atsakovė grindė ADRPP 201.2.2. papunkčio nuostata, numatančia, kad ADRPP nustatytu terminu negavus PVK paraiškos patikslinimo arba nepatikslinus PVK paraiškos pagal nurodytus trūkumus ir (ar) negavus sutikimo ar nesutikus su pasiūlymu POS vedėjo sprendimu PVK paraiška atmetama ir toliau nenagrinėjama, bei Užimtumo rėmimo aprašo 60 punkte įtvirtintu reglamentavimu (jei paraiškos teikėjas per Užimtumo tarnybos nurodytą terminą nepašalina nustatytų trūkumų, ir (ar) jei PVK paraiškos teikėjas nesutinka su Užimtumo rėmimo aprašo 59.3 papunktyje nurodytu Užimtumo tarnybos siūlymu, paraiška atmetama ir toliau nenagrinėjama).

Pagal bendrąjį teisės principą iš neteisės negali atsirasti teisė, iš neteisėtų veiksmų negali kilti teisėti padariniai, taigi, Komisijai pripažinus Sprendimą dėl tikslinimo neteisėtu, neteisėtu pripažintinas ir Sprendimas dėl atmetimo, kuris yra tiesioginė neteisėto sprendimo pasekmė. Dėl šių aplinkybių taip pat konstatuotina, kad Sprendimas dėl atmetimo *ad hok* (šioje byloje, šiuo atveju) VAI 10 straipsnio 5 dalies 5 – 6 punktuose įtvirtintų reikalavimų, nes pripažinus neteisėtu Sprendimą dėl tikslinimo, atsakovės nurodytas motyvas bei faktinis pagrindas laikytini niekiniais.

Komisija pažymi, jog sprendimas, kuriuo buvo panaikintas viešojo administravimo subjekto priimtas administracinis aktas, nereiškia, kad viešojo administravimo subjektas neturi teisės priimti tokias pačias teises pasekmes pareiškėjui sukeliantį sprendimą – šiuo atveju viešojo administravimo subjektas gali priimti bet kokią sprendimą (ir tokį patį, koks buvo priimtas anksčiau), tačiau jame turi būti teisingai ir aiškiai nurodyti tokio sprendimo priėmimo teisinis bei faktinis pagrindai, taip pat motyvai.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 3 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo „Asmuo X“ skundą tenkinti.

Panaikinti Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos 2025 m. kovo 24 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl paramos verslui kurti paraiškos tikslinimo ir siūlymo dėl darbo priemonių išbraukimo ir finansavimo poreikio sumažinimo paraiškos sąmatoje“ ir 2025 m. balandžio 3 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl paramos verslui kurti paraiškos atmetimo“ bei įpareigoti atsakovę priimti naujus teisės aktų reikalavimus atitinkančius sprendimus.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys gali skusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Danutė Kulikauskienė

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Raminta Ramanauskienė